

FETAVATË E SHAËRAVIJUT

PJESA E TRETË

III

Përktheu: Dr.Musli Verbani
Imam i QIKSHN-së

Oslo, 2010

HYRJE

O Zoti im, të falënderoj dhe kërkoj mbështetje te Ti. Të falënderoj për të mirat e Islamit dhe bindjen e Imanit dhe dorëzimit tim vetëm para madhërisë Sate, për besimin në madhësinë Tënde, për forcën Tënde të pakufishme dhe për ekzistencën Tënde pa fillim e pa mbarim.

Të lutem ty o Zoti Im, me lutje të përlur para madhërisë Tënde, me lutje para mëshirës Tënde. Përshëndes me selam krijesën më të mirë, dhe vulën e të dërguarve të Tu dhe ndërmjetësuesin për ne, zotërinë, të Dërguarin Tënd, Muhamedin s.a.v.s., ndërmjetësuesin në Ditën e Tubimit dhe paraqitjes para Teje.

Dhe . . .

Vazhdimësi e pa fund, dhe pa fund i pafilluar i kësaj kohe ku janë prishur peshojat dhe vagat. Por erdh përfundimi se e mira ende ekziston. Ende ka shpirtra të mirë në hapësirën e fushëbetejës, ashtu siç ka thënë i Dërguari i Allahut s.a.v.s.:

“E mira në mua dhe në umetin tim është deri në Ditën e Kijametit”.

Dëshmi për këtë është interesimi dhe parashtrimi i pyetjeve të shumta, dhe kërkesat për shpjegime të çështjeve prej lexuesve tanë të nderuar, në revistat tona Islame, e posaçërisht në revistën “Livaul Islam” dhe “Minberul Islam”, dhe në revistat tjera. Ata dëshirojnë sqarime të çështjeve të fesë së tyre të pastër, duke dashur edhe botën tjetër. E gjithë kjo na tregon qartë për interesim të planprogramit të Allahut, për këtë duhet falënderuar vetëm Allahun. Ndoshta kjo është si shkak se janë paraqitur shumë sisteme e shumë metodologji e nuk është gjetur shoqëri shëmbëlltë, dhe më stabile e më të pastër dhe më harmonike se programi islam, sepse Islami ka ardhur për të gjitha shoqëritë, dhe për të gjitha kohërat.

Dua të përmend dhe të shpreh mirënjohje të veçantë dhe falënderim të sinqertë për të gjithë ata që na kanë përkrahur dhe na kanë dhënë forcë, gjë që nuk duhet mohuar assesi.

Ndërsa sa i përket shokëve të sinqertë e kam vaxhib të falënderoj pa masë, mirëpo nuk mjafton vetëm falënderimi për shkak se ata janë në shkallën më të lartë të sinqeritetit, mjafton ajo se ata e kanë nderuar dhe e kanë fisnikëruar veten e tyre, e cila është vlera më e lartë, të cilën e arrin njeriu, dhe se do të mbeten të lavdishmit më të zgjedhurit prej njerëzve, të cilët kanë krenarinë dhe burrërinë gjatë tërë jetës së tyre nga të gjitha anët e botës.

Dëshmia e mëkatarit nuk vlen për askënd, përpos për veten e tij, sepse mëkatori është i drejtë vetëm për veten e tij, e për tjetërkënd asnjëherë nuk i pranohet dëshmia.

Nuk ka sjellje dhe edukatë ai, i cili është i kënaqur vetëm me injorancë, e me mendjehetësi, ose që dëshiron të lavdërohet pa vepruar.

Jeta në ka mësuar dhe e kemi vërtetuar në praktikë, se ziliqari nuk arrin asgjë dhe i ulëti s’ka burrëri, e hipokriti s’ka qetësi.

Ndërsa she se të mirët dhe të mirat janë më të nevojshmit dhe më të dobishmit. Ata gjithmonë angazhohen, korrin suksese dhe rruga e tyre është e qëndrueshme.

Sipas dijetarëve të hershëm, por edhe të sodit nuk është kurbetçi kur njeriu emigron prej vendit të tij në një vend tjetër, por kurbetçi është ai, i cili e ngurtëson dhe e burgos mendjen e tij në vetvete, dhe nuk shkon paralel as fizikisht, as psikikisht me shoqërinë dhe rrethin e tij.

Unë nuk e kritikoj poetin Mutenebi për vargjet e tij, kur thotë:

Edhe pse gjenerata jote shkon

Ti prapë je në mesin e tyre

*Por ti je i vetmuar
Vetëm atëherë kur prej tyre je i izoluar
Mos iu ndaj atyre, shko me ta
Edhe atëherë kur ato shkojnë përpara.*

Mirëpo e pëlqej poetin me një përvojë më të madhe dhe i cili i shikon gjërat me larg se Muenebiu, i cili thotë:

Nëse shekulli në të cilin jeton ti ec përpara,
ndërsa tij i vonuar për një shekull,
atëherë ti je kurbetçi në mesin e tyre.

Popujt e fuqishëm dhe të sinqertë janë kurbetçinj në vendin e tyre, atëherë kur prej tyre ndahen ata që i duan, atëherë kur ndahen prej fëmijëve dhe farefisit të tyre.

Peshku priset në kokë, e ndërtesa shkatërrohet nga themeli.

Për të qenë i suksesshëm patjetër duhet pasur ushqim të mirë dhe të vazhdueshëm, e ky ushqim bëhet nëpërmjet llojeve të veçanta të ushqimit, të cilat i parasheh Allahu me sundimin e Tij absolut si në aspekt të gjerësisë ashtu edhe të thellësisë e gjatësisë.

Njerëzit e mirë sakrifikohen për të mirën e tjerëve ashtu sikurse qiriu, i cili shkrihet për t'u dhënë dritë tjerëve dhe për t'u bërë mirë të tjerëve.

Mendimtarët, njerëzit me vlerë, intelektualët dhe njerëzit me reputacion, më së shumti kanë vështirësi në jetë, ata nuk kanë qetësi prej tjerëve, sepse jeta dhe aktiviteti i tyre i vazhdueshëm është me pengesa, kështu ata nuk kanë kohë të rrinë të qetë për shkak të ideve dhe idealit të tyre.

Ndonjëherë mirë është për shpirtin që të ketë vështirësi në jetë.

Çka më ka mbetur të them në lidhje me këto fetva?

Mendimin përfundimtar po e lë në kompetencën tënde o lexues i dashur, kritikant, komentimet dhe mendimet tua të pastra, të çiltra, të sinqerta dhe shkëlqyese do të kenë rëndësi të posaçme, do t'i mirëpresim dhe do t'i kemi në konsideratë, sepse ne kemi nevojë për mendimin tuaj të sinqertë. E nuk kemi nevojë për mendimin e atyre, të cilët nuk i lexojnë, por vetëm kritikojnë, ata kritikojnë atë që vet nuk e kuptojnë. Pra nuk kemi nevojë as për kritikën e atyre, të cilët i lexojnë e nuk i kuptojnë, e as të atyre që i keqkuptojnë, e as të atyre të cilët nuk i dinë çështjet e fesë, sepse në esencë ata nuk kanë ide fare.

Pa marrë parasysh mendimet e tyre të pakta apo të shumta i konsideruam apo nuk i konsideruam ata kanë qëllim të keq.

Prej tragjedi njerëzore është se njerëzit e sëmurë, në vend se të përdorim barëra për shërim, përdorin barëra për sëmundje edhe më të madhe.

*O Zot, na bën më të mirë se sa të tjerët mendojnë.
Na fal neve për atë që nuk e dinë.
Vërtet ti dëgjon dhe pranon lutjet.*

ALKOOLI DHE PIJET ENERGJIKE

Shumica e njerëzve thonë se pija e quajtur “Kenia” është pije energjike dhe jep fuqi, sepse ka lëndën e alkoolit dhe hekurit. Ndërsa është e sigurt se lënda e alkoolit te *Kenia* nuk arrin shkallën e dehjes. Pra, *Kenia* a është haram apo hallall, pasi që ka alkool edhe pse ajo sasi nuk dehtë.

Kur ia paraqita këtë pyetje Shejh Shaëravijut, dhe pasi që i tregova se është pyetje me rëndësi, sepse shumica e njerëzve pinë pije të tillë dhe bien në mëkat pa i kushtuar rëndësi, u përgjigj:

Është *Haram* me fjalën e Muhamedit a.s.:

“Çdo gjë e cila dehtë me shumicë, edhe pakica është e ndaluar, edhe pse ajo sasi e vogël nuk dehtë.”

Rregull i përgjithshëm i nxjerrë prej thënies së Muhamedit a.s.:

“Çdo pije dehtëse është alkool, dhe çdo alkool është haram.”

Mirëpo patjetër përqendruar vëmendjen te një çështje, e ajo është se Zoti i Lartmadhëruar ka urdhëruar për t’u larguar nga alkooli, e kjo do të thotë *hiperbolizim në ndalesë*.

Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“El Maide”

Fjala “*Largohuni*” do të thotë “*Mos iu afroni kurrë*”, sepse afrimi ju tërheq dhe ju mashtron më shumë, ndërsa thënia e të Dërguarit fisnik: “*Çdo gjë që dehtë me shumicë, edhe pakica është e ndaluar, edhe pse nuk dehtë.*”, na bën me dije për ndalesë absolute.

Në këtë kontekst, shejh Shaëraviju na sqaron vërtetësinë e ndalimit:

Ai i cili pi alkool kështu a mund të jetë i sigurt në vetvete se ka mundësi që ta kufizoj veten deri në atë masë sa që nuk do të dehet, dhe para dehjes në çdo çast ta parandaloj veten? Pastaj, a ka mundësi që ai të përdorë deri në atë masë pijen, pra në sasi të vogla, të cilat nuk dehin, sepse kur të arrijë deri në atë shkallë e ka edhe më vështirë me e parandalua veten, sepse ka hy në fazën e paradehjes.

Nuk ka pikë të caktuar, që po të vazhdosh më tutje do të deheshe, e dehja është e ndaluar.

MBAJTJA E QENVE

Familjet moderne edhe gjysmë moderne mbajnë qenë në shtëpi dhe përkujdesen për ta, dhe qëllimi i mbajtjes së tyre është për dëfrim, lojë dhe zbavitje. Ndërsa në “*Ether*” është gjurma prej Haditheve me zinxhirë të fortë se Muhamedi a.s. ka thënë: “Mos mëkatoni ashtu qysh kanë mëkatuar jehudët duke lejuar atë çka e ka ndaluar Allahu me kafshët e imta (qentë).”

Transmeton Ibn Beta në librin “*Ibtalul Hijel*”, fq.24, Senedi i mirë. Kështu mendon edhe Ibn Tejmije dhe Ibn Kethiri.

Kur iu është parashtruar kjo çështje, Shaëraviju është përgjigjur:

Është e ndaluar për t'i mbajtur të gjitha llojet e qenve, përpos qenit të gjuetisë dhe ruajtës, por edhe ata mbahen jashtë shtëpisë.

Muhamedi a.s. ka thënë:

“Më ka ardhur Xhibrili a.s. dhe më ka thënë: “Erdha dje te ti, por nuk hyra, pasi që te dera e shtëpisë pashë skulpturë njeriu dhe po ashtu skulptura tjera, dhe po ashtu në shtëpi ishte një qenë, pra urdhëro që skulptura e njeriut të thyhet dhe të bëhet pluhur, dhe urdhëro që të largojnë qenin prej shtëpie se ne (melekët) nuk hyjmë në shtëpi ku ka qenë dhe skulptura.”

Dhe kur shkon, sheh një qen (Xhurvun) i Hasanit dhe Husejnit, që e kishin pasur te jastëku i tyre (pra nën dyshekun (krevatin) e tyre), dhe i thotë: “Oj Aijshje, por kur ka hy ky qen këtu?” Aijshja i thotë: Për Zotin nuk e di. Menjëherë ka urdhërua që të hiqet prej aty, pastaj ka marrë ujë dhe me dorën e tij e ka pastruar atë vend.”

Hadith Sahihë, Mutefikun alejhi

SI E TREGON VAJZA DËSHIRËN E SAJ PËR MARTESË

Si ia shpreh vajza prindit të saj dëshirën për martesë?

Përgjigje: Disa kanë thënë indirekt, të tjerët direkt. Për këtë arsye Kujdestari i Shtëpisë duhet me qenë i mençur edhe i kujdesshëm. Pse kur i ka thënë vajza e Shuajbit babës së saj: “O Prindi im, shpërbleje atë.” E ka kuptuar qëllimin e shprehjes së saj, dhe menjëherë ka thënë Musës a.s.: “Vërtet, unë dëshiroj që të të martoj me njërin prej këtyre dy vajzave të mia.”

Femra pa marrë parasysh a është beqaresh apo e vejë, e drejt e saj është që vet ta zgjedh bashkëshortin e saj.

Në koleksionin e Nesaiut, transmetohet nga Ajshja r.a. se si një grua është ankuar te i Dërguari i Allahut s.a.v.s. për atë se prindi i saj e ka martuar me djalin e vëllait të tij pa dëshirën e saj. Ndërsa i Dërguari i Allahut s.a.v.s. i ka thënë asaj: “Ke të drejtë ta pranosh, ke të drejtë të mos e pranosh”, ndërsa ajo i përgjigjet: O i Dërguar, po e pranoj ashtu siç ka dashur prindi im, por unë desha që ta dinë femrat se nuk kanë të drejtë prindërit t’u imponojnë atyre diçka.

Në Sahihun e Muslimit, Sunenin e Ebi Davudit, Tirmidhiut, Nesaiun dhe në Muveta, transmetohet se i Dërguari i Allahut s.a.v.s. ka thënë: “E veja ka përparësi për veten e saj ndaj kujdestarit të saj, ndërsa beqarja kërkon leje prej kujdestarit për veten e saj.”

Transmeton Ebi Hurejrete r.a. se pejgamberi s.a.v.s. ka thënë: “Nuk martohet e beja derisa të thotë: Po – haptazi, ndërsa nuk martohet beqaresh derisa të kërkohet leje prej saj.”

Sarhasiu në librin “El Mabsut” tregon se Ebu Bekri r.a. e ka martuar vajzën e saj Ajshen r.a. me të dërguarin e Allahut s.a.v.s. pa arritur moshën e pjekurisë, mirëpo kur ka

arritur moshën e pjekurisë, nuk i është lënë hapësirë që ajo me pranua apo mos me pranua martesën, ndërsa po të kishte qenë e rritur, do të kishte zgjedhur ashtu qysh kanë pasur të drejtë të zgjedhin kur ka zbritur ajeti i të drejtës për zgjedhje.”

Shiko librin “Mebсут”, fq. 214

TË FEJUARIT DHE KOHA BASHKËSHORTORE

A lejohet të takohet i fejuari me të fejuarën para martesës, ashtu qysh po praktikohet në kohën bashkëkohore, dhe cili është kufiri, që lejon ta shoh i fejuari të fejuarën e tij?

Përgjigje: Kur ia kam parashtruar këtë pyetje Shejh Shaëravijut u përgjigj:

Takimi dhe shëtitja e të fejuarit me të fejuarën, siç po praktikohet në kohën bashkëkohore është një traditë e cila nuk përkon me sheriatin.

Imami i mirënjohur sqaron më tutje se: Sa më shumë që të zgjasë afati i kohës së fejesës, Allahu dëshiron që ajo (martesë) të mos realizohet.

TË ZBULUARIT TË ORGANEVE GJENITALE NË MES TË BASHKËSHORTËVE

A është mëkat që bashkëshortët me i zbuluar organet gjenitale para njëri-tjetrit, dhe me shikuar lakuriq njëri-tjetrin?

Më së miri për njeriun është që ai me qenë i arsyeshëm, i ndërgjegjshëm dhe i turpshëm. Kështu ka qenë dhe kështu si Aliu (Zoti e zbardhtë fytyrën e tij), edhe ne të jemi.

A KONTAKTOJMË SEKSUALISHT ME GRATË TONA NË XHENET

Është pyetur i Dërguari i Allahut s.a.v.s., se: A kontaktojmë seksualisht me gratë tona në xhenet? Në një tekst tjetër: A arrijmë te gratë tona në xhenet?

Është përgjigjur: “Pasha Atë në dorën e të cilit është shpirti im, njeriu kontakton për një ditë me njëqind femra të pastra.”

Hafidh Ebu Abdullah el Makdisiju ka thënë: Transmetuesit janë të ndërlidhur sipas kushteve të hadithit Sahihë.

A PASTROHET PROSTITUTI ME EKZEKUTIMIN E TIJ

Cili është dënimi i prostitucionit, i cili pastron prostitutin.
Dallon dënimi i prostitucionit varësisht prej individit.

Nëse prostituti është i pamartuar, pra ai i cili asnjëherë nuk ka pas bashkëshorte, dënohet me njëqind të rëna dhe internim një vit. Edhe e pamartuara dënohet njësojë, për dallim nga i pamartuari, e pamartuara nuk internohet një vit nëse internimi i saj shkakton pasoja më të mëdha. Për këtë Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“Prostitutën dhe prostitutin dënojeni secilin prej tyre me nga njëqind të rëna.”

Argument tjetër për këtë kemi thënien e Omerit r.a. se “Muhamedi a.s. i ka dënuar me njëqind të rëna dhe i ka internuar. Po ashtu Ebu Bekri r.a. i ka dënuar me njëqind të rëna dhe i ka internuar. Kështu ka vazhduar edhe Omeri r.a., i ka dënuar me njëqind të rëna dhe i ka internuar.”

Buhariju

Nëse prostitucioni është prej të martuarit, ose prej të martuarës, dënohet me gurëzim deri në vdekje.

Kjo nga shkakut se ajeti është lexuar, por pastaj është shfuqizuar të shkruarit dhe ka mbetur ligji: “I martuari dhe e martuara nëse bëjnë prostitucion, atëherë dënoni me gurëzim deri në vdekje, si ndëshkim prej Allahut. Allahu është i fuqishëm, i urtë.”

Po ashtu argument kemi se, Muhamedi a.s. i ka gurëzuar Gamidijën dhe Maizin, pra ashtu i ka dënuar dy jehuditë. Këto argumente të haditheve janë të vërtetuar në hadithe Sahihë.

SHPIRTI I NJERIUT DHE LËVIZJA E GJALLESAVE

Çka është shpirti dhe kur depërton në embrion?

Këtë pyetje ia kanë bërë Muhamedit a.s., ndërsa atij i është thënë prej Allahut: “Thuaj: Shpirti është prej çështjeve të Zotit, e juve u është dhënë vetëm pak dituri.”

Mbetet çështja e pazgjidhur sepse nuk ka mënyrë, e cila përkufizon shpirtin, mirëpo vetëm e kuptojmë në bazë të ekzistimit në gjallesë apo në trup i cili ka shpirt. Edhe në botën fizike, ka shumë çështje të cilat edhe me eksperiencën tonë nuk mundemi me i definua, por i njohim vetëm në bazë të dukurisë së tyre. P.sh. ti deri më sot nuk mundesh ta përkufizosh dritën e rrymës elektrike, por e di vetëm në bazë të asaj se bën dritë.

Pyetja: Zhvillimi a është argument i ekzistimit të Shpirtit?

I nderuari Shejh Shaëraviju përgjigjet:

Jo, kurrsesi jo. Kjo është një përzierje e çështjes, sepse ato e konsiderojnë çdo gjë që rritet e zhvillohet, por nuk kanë shpirt, edhe pse kanë jetë. Pra jeta ekziston në bimë edhe pse në to nuk ka shpirt, megjithatë, ato rriten dhe zhvillohen.

Po si qëndron shpirti në kafshë?

Kur ia parashtruan këtë pyetje Muhamed Muteveli Shaëravijut, u përgjigj:

Mos thuaj se në kafshë ka shpirt. Sepse edhe pse ka zhvillim dhe gjallëri të kafshëve, gjallëria në to është i ngjashëm me gjallërinë e bimëve, e kjo do të thotë gjallëria e bimëve nga poshtë lartë (vertikalisht). Pra, në to ka zhvillim, lëvizje dhe çështje tjera me të cilat e kuptojmë se bimët janë të gjalla.

Po lulja e plastikës a thahet, jo sepse në të nuk ka jetë, e, prej specifikës së lules natyrale është se ajo thahet, e kjo dëshmon se në të ka jetë (gjallëri).

Këtë e sqaron Shejh Shaëraviju edhe më shumë kur thotë:

Njerëzit mundohen, me fjalë tjera, dëshirojnë të thonë se: “jeta është shpirt.” Jo nuk është ashtu. Duhet të bëhet dallimi mes jetës dhe shpirtit.

Ka dallim të madh në mes të jetës dhe gjallërisë së kafshëve dhe jetës dhe gjallërisë së bimëve.

Pyetje: Po cila është gjallëria e kafshëve?

Përgjigje: Është zhvillimi dhe gjallëria e embrionit në 120 ditët e para të shtatzënisë.

Kjo është jeta, pas së cilës Muhamedi a.s. ka thënë (se pas 120 ditëve) pastaj Allahu i dërgon një melek dhe e frymon me shpirt.

Ky është shpirti i njeriut, shpirti i cili depërton apo vendoset në embrion pas 120 ditëve të shtatzënisë, mirëpo, para kësaj ka pas zhvillim dhe rritje por nuk ka pas shpirt në të.

Pyetje: Cilat janë dukuritë apo shenjat e shpirtit në trup?

Përgjigja: Lëvizjet dhe zhvillimi, e pastaj i vjen njeriut shpirti dhe logjika. Kur shtatzënia ndien lëvizjet e foshnjës në trupin (barkun) e saj, mund të themi se në embrion është vendos shpirti? Jo, kurrësi jo. Aty është zhvillimi i gjallesës.

Dukuritë e shpirtit të njeriut kuptohen, apo me fjalë të tjera, është specifika e logjikës. Kjo është specifika e shpirtit të njeriut, gjë e cila nuk është te kafshët.

Pastaj Imami i mirënjohur shton:

Pjesët organike të lepurit janë të ngjashme me të njeriut, cili është dallimi në mes tyre?

Dallimi mes njeriut dhe lepurit është mendja dhe logjika. Imami i njohur thotë: Unë kam mundësi ta mësoj majmunin, pra ai merr diturinë prej meje, mirëpo ai mund t’ia përcjell tjetrit majmun atë që e mëson, dhe nuk mund ta trashëgoj diturinë.

VEZORJA E FEMRËS

Cili është roli i femrës në procesin seksual?

Kur ia parashtruam këtë pyetje Shejh Shaëravijut tha:

Kam lexuar një punim shkencorë të ri në lidhje me vezoren e femrës gjatë kontaktit martesorë në lidhje me atë se çfarë roli ka në formim të embrionit apo nuk ka fare..

Pastaj foli për përzierjen dhe formimin e embrionit, kur të bashkëdyzohen mashkullori (x y) dhe femërori (vezorja) (x x), dhe tha se, sperma e femrës – vezorja e saj nuk është prodhuese e embrionit por prodhues është sperma – mashkullori i mashkullit.

Për këtë arsye edhe Zoti i Lartmadhëruar ka thënë:

“Dhe ka bërë prej tij dy gjinitë: mashkullin dhe femrën.” Pra, Zoti i Lartmadhëruar ka thënë: “prej tij” (gj.m.) e nuk ka thënë “prej saj” (gj.f.).

Ndërsa në lidhje me vezoren e femrës, Imami i nderuar thotë: Vezorja (sperma e femrës) është indiferente – jo aktive në shtatzëni, pra jo parësore. Pastaj, vazhdon e thotë: Pejgamberi a.s. ka thënë: “Kur mashkulli derdhet para femrës, foshnja i ngjason atij, ndërsa nëse femra derdhet para mashkullit, i ngjason asaj.”

Këtë pikë Shaëraviju e sqaron kur thotë: Nuk thuhet pra nuk është qëllimi kush derdhet përpara, mashkulli apo femra, por ka për qëllim formimin e embrionit prej x y ose x x.

Ky shpjegim dhe arsyetim biologjik dhe medicinal është i shkëlqyeshëm.

KU ËSHTË DALLIMI NË MES TË DITURIT DHE DIJETARIT?

Përgjigjja: I dituri është a i ciki ka bagazh të çështjeve dhe i sqaron ato, ndërsa dijetari (eksperti) i shikon gjërat shumë shumë më larg se i dituri.

Shejh Shaëraviju pastaj thotë: Njerëzit mendojnë se dijetarë janë vetëm ata që veshin shallat e bardhë dhe e kryejnë Universitetin e Ez-herit. Jo. Jo! Secili që mëson ndonjë dispozitë prej dispozitave islame dhe atë ua sqaron të tjerëve, ai është i ditur për atë çështje.

Muhamedi a.s. ka thënë: Zoti e ndriçoftë njeriun i cili e dëgjon fjalimin tim, e ruan, e pastaj e përcjell. Ndonjëherë përcjellësi i diturisë është më ruajtës se vetë dëgjuesi (i cili e mban në vete).

ÇKA THOTË ISLAMI PËR MISHIN E KAFSHËS SË ÇMENDUR?

“Juve u janë ndaluar (t'i hani): ngordhësit, gjaku, mishi i derrit, ajo që theret jo në emrin e All-llahut, ajo që furet, e mbytura, e rrëzuara, e shpuara (nga briri i tjetres), ajo që e ka ngrënë egërsira, përveç asaj që arrini ta therni (para se të ngordhë), ajo që është therur për idhuj dhe (u është e ndaluar) ta kërkon me short fatin. Kjo është mëkat ndaj All-llahut.”

El Maide 3

Imami i mirënjohur, Shejh Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë:

Në supermarket jehudët e hanë trurin e vëçit, me fjalë tjera, pasi që ta humbin vetëdijen dhe të bien për toke. Ata nuk munden me pre, por shkak se janë të fuqishme, për këtë arsye i mëshojnë në tru për ta dobësuar, për t'ia humbur baraspeshën, që me ra në tokë, e pastaj me lehtësi e prenë, e pastaj e hanë atë mish.

Por, për ne, na mjafton që ata nuk e përmendin emrin e Allahut kur e prenë.

Koment:

Disa kafshë të egjra nuk mund ta bindin gjininë femërore të llojit të tyre, që me to vullnetarisht të kontaktojnë seksualisht, për këtë arsye ato me brirët e mprehtë të tyre i detyrojnë ato që të dorëzohen dhe vetëm me dhunë mund të bëjnë marrëdhënie seksuale. Veterinarët këtë kontakt seksual e quajnë “Arma e seksualitetit”.

Duhet të dallojmë këtë, sepse nuk është njëjtë marrëdhënia seksuale te kafshët dhe te njeriu, sepse njeriu kënaqet seksualisht atëherë kur kontakti bëhet me pëlqimin e dy palëve. Për këtë arsye ai kontakt seksual shton bukurinë, kënaqësinë dhe lumturinë e të dyja palëve.

ABORTIMI SIPAS MJEKËSISË DHE FESË

Pyetje: Cili është mendimi i Islamit për abortimin?

Përgjigjja: Asnjëherë nuk lejohet, pos nëse është çështja e cila ndërlidhet më shëndetin e shtatzënës.

Ka mjete tjera për mos- shtatzëni, p.sh. mos ejakulimi i mashkullit në mitër (tërheqja e organit mashkullor para ejakulimit). Pra, për këtë ka të drejtë, pasi që pajtohesh me bashkëshorten.

Dhe çka tjetër është e pranuar në abortim?

Patjetër duhet të jetë para 120 ditëve të shtatzënisë, sepse para kësaj kohe nuk ka depërtua shpirti në embrion.

Shejh Shaëraviju sqaron çështjen se dijetarët e kanë lejuar abortimin në 120 ditët e para të shtatzënisë, pra, para se me i ardhur shpirti fëmijës.

Këtë e argumenton me hadithin e Muhamedit a.s. të cilin e transmeton Ibn Mes'udi: "Çdo njeri formësohet në barkun e nënës së tij, kështu: *nutfetun* (gjak i ngjizur) 40 ditë, pastaj *alekatun* (copë mishi), pastaj *mudgatun* (eshtra të mbuluara me mish), pastaj e dërgon një melek, i cili e frymon me shpirt."

Pyetje: A nuk do të thotë se abortimi para 120 ditëve është krim për embrionin?

Shejh Shaëraviju përgjigjet: Për këtë shikojmë nëse njeriut i bëhet padrejtësi në trupin e tij, apo në të si njeri. Njeri me trup është njeriu i cili vetëm quhet njeri, ndërsa njeri i vërtetë bëhet vetëm pas 120 ditëve, kurse para 120 ditëve është paranjeri, apo përgatitja për njeri.

Në këtë Shejh Shaëraviju argumentohet me lavrat e bletës. Ai thotë:

Lavrat e bletës, unë atyre u them lavra. Pra unë nëse e vendosi lavrën për t'u bë bletë, mirëpo a është me të vërtetë bletë, natyrisht se jo.

Pyetje: Mirëpo, shuarja e jetës së diçkaje a nuk është haram?

Përgjigje: Kur ti i thyen lavrat e bletës, a do të thotë se ti ke bërë krim ndaj bletës?

Pyetje: Pra, kjo do të thotë se nuk ka ndërlidhje shpirti me lëvizjen trupore ...

Përgjigje: Shpirt i njeriut do të thotë atëherë kur njeriu funksionon me të gjitha pjesët e trupit të tij, sikurse kafsha, mirëpo pastaj më nuk është kafshë. Lepuri i cili me konstruktin e tij është i përafërt me njeriun, ai nuk është njeri, sepse meleku nuk e ka frymëzua me shpirt për të qenë njeri, ndërsa tjetri trupi kur meleku e frymëzon me shpirt bëhet njeri, sepse ai ka cilësinë e intelektit, mendjes dhe mësimit, ai ka cilësi mbi epshin.

Shejhu na sjell rregull të fortë shkencore: Të gjitha çështjet që rriten dhe zhvillohen si bimët, po ashtu edhe gjallesat tjera pos njeriut, detyra e tyre është instinkti dhe nuk ka të bëjë mendja me ta, njeriu me mendjen e tij zgjedh çështjet, ndërsa zhvillimi i bimëve dhe gjallesave jo.

Imami i mirënjohur na jep edhe dispozitë të sheriatit dhe feta të rëndësishme dhe shumë serioze kur thotë: Abortimi assesi nuk lejohet pos nëse është në pyetje shëndeti i femrës(nënës). Ndërsa siç vërteton Shejhu i mirënjohur se gjallesat dhe bimët tjera nuk e kanë funksionin e zgjedhjes.

Nëse i mëshon maces, ajo nuk të përgjigjet, ajo e ka vetëm një funksion me bë "miau", ndërsa sa i përket njeriut ai është i konstruktuar me i zgjedh çështjet, e kjo është si rezultat i trurit të mendjes.

STERILITETI ME QËLLIM DHE SPIRALJA PËR MOSSHTATZËNI

Cili është mendimi i shariatit në lidhje me sterilitetin me qëllim dhe vendosjen e spirales.

Përgjigje: Haram, haram, haram, dhe ky është mendim unanimit i të gjithë ekspertëve jurist islam, pa marrë parasysh kushtet dhe rrethanat, po nëse është në pyetje (konstatohet) edhe dëmtimi i vet mitrës së femrës, sepse dituria e mjekut nuk është si dituria e Allahut, femra nuk është mjet mekanik. Mjekët asnjëherë nuk mundën me ditë se kur Allahu mund t'ia rikthej shëndetin.

Ai i cili furnizon me fëmijë, mund ti merr të gjithë ata (të vdesin) dhe njeriu ka nevojë për fëmijë përsëri.

Ndodh që femra lind dy apo tri herë por me operacion nga barku, pastaj ne mendojmë se nëse edhe njëherë lind i kanoset rreziku i vdekjes, e për këtë arsye nevojitet me ndërhy në mitër me vendos spiralen.

Përgjigje: Shejh Shaëraviju, propësepropë qëndron kategorik në mendimin e tij dhe thotë: Kjo është sipas llogarive tua, ndërsa Krijuesi i ka llogaritë e tij mbi tuat, dhe ti nuk ke kompetenca aty.

Kështu është përgjigjur në këtë pyetje e cila ka rëndësi të madhe dhe që është serioze.

Pyetje: po si të lejohet abortimi kur është në pyetje shëndeti i shtatzënës ndërsa nuk lejohet steriliteti me qëllim, kur është e mundur që nëse edhe njëherë jetë shtatzënë i dëmtohet shëndeti?

Përgjigje: Dëmtimi, rreziku i shëndetit të shtatzëna është e sigurt ndërsa për atë se çka ndodhë në të ardhmen (nëse jetë shtatzënë) është në diturin e Allahut, dhe është çështje e Allahut, e ti nuk ke njohuri për të, me fjalë tjera nuk është çështje e jotja.

1

Me një fjalë, shpirti i njeriut depërton në embrion pas 120 ditëve të shtatzënisë, dhe patjetër duhet bërë dallim në mes të zhvillimit të bimëve dhe gjallesave dhe shpirtit.

2

Abortimi është haram në të gjitha format dhe llojet përpos nëse është në pyetje shëndeti i nënës në kohën e shtatzënisë, e jo nëse mendohet se nëse mbetet shtatzëna në të ardhmen, sepse kjo është mendim i yni për të ardhmen, ndërsa Allahu dëshiron të krijoj çka të dëshiron.

3

Pengimi i shtatzënisë lejohet, me kusht që të bien dakord të dy bashkëshortët, e mos me qenë për shkak të frikës së varfërisë, dhe nëse mjeku e vërteton se rrezikohet jeta e nënës. Steriliteti me qëllim me të gjitha llojet është haram, haram, haram pa marrë parasysh kushtet dhe rrethanat.

PËRDORËZIMI I MASHKULLIT ME FEMRËN

Pyetje: Pa marrë parasysh qëllimin, a lejohet që femra të përdorëzohet (të përshëndetet për dore) me mashkullin?

Përgjigje: Femra nuk lejohet të përdorëzohet me mashkullin. **Po nijeti qëllim para selamit apo pas selamit.**

Natyrisht nijeti para selamit e jo pas tij.

Pastaj Imami i mirënjohur shton:

Po supozojmë se ndonjëri e ka nijetin e mirë, mirëpo ligji ligjësohet për shkak të shumicës.

Femra duhet të jetë e ndërgjegjshme dhe e turpëruar për të gjithë. Kjo është vija e prerë dhe e trash për ti ngacmua ndjenjat e nxehta.

RREGULLIMI (HEQJA E QIMEVE) I VETULLAVE TË FEMRËS

Pyetje: Heqja e vetullave për bukurin e fytyrës haram apo hallall?

Përgjigje: Sikurse zgjatimi i flokëve nëse pengon lejohen të shkurtohen.

Muhamedi a.s. ka thënë:

I ka mallkuar Allahu heqëset e vetullave të tyre, heqëset e vetullave të tjerëve, tetoviruesit dhe të tetoviruarat, vendosëset e parukave dhe ata të cilët i ndryshojnë krijesat e Allahut.

E ka regjistrua Buhariu, Muslimi, Ebu Davudi dhe Tirmidhiu

Pyetje: *Rrobat e gjëra, a janë domosdoshmëri për femrën?*

Përgjigje: Me kusht që mos të jenë të tejdukshme dhe tërheqëse.

Kjo për arsye se të gjitha moshat dhe strukturat e shoqërisë e përcjellin atë kur shkon e vjen, e me atë ajo mund ti provokoj ndjenjat dhe epshtet e të gjithëve, e edhe të pafajshmit, sepse i nxen ndjenjat e të gjithëve, gjë që e cila shkakton shtërngimin e gjoksit dhe të shpirtit.

Për këtë arsye Islami ka për pikësynim që femra të jetë e moralshme, që gjatë ecjes të jetë e matur dhe fisnike, po që se është plakë, ose jo e bukur dhe e rrudhur.

ZGJATIMI I THONJVE

Ishin në shtëpinë e Shaëravijut, kur një motër muslimane e pyeti: Zgjatimi i thonjve a është haram apo hallall?

Imami i nderuar u përgjigj: Njeriu është qenie në shkallën më të lart të humanitetit, pra të mirëqenies. Shkurtimi i thonjve është ligjësua sepse thonjtë dhe zgjatimi i tyre është për bishat dhe egërsirat dhe pasi që ka arrit civilizimi nuk ka thonj të gjatë, sikurse çdo mjet tjetër i cili nuk përdoret vetëm për atë çka është i destinuar, ndërsa nuk përdoret për diçka tjetër.

Muhamedi a.s. ka thënë:

Pesë çështje janë natyrshmëri: Sunetia (rrethprerja)

Me një transmetim të rruarit e pjesëve të turpshme, shkurtimi i mustaqeve, shkurtimi i thonjve dhe të rruarit e nënsqetullave.

E ka regjistruar Buhariu, Muslimi, Ebu Davudi dhe Ahmedi

Enesi r.a. ka thënë: Na ka përkufizuar, në një transmetim tjetër “Na është përkufizuar”, prej të Dërguarit të Allahut s.a.v.s. shkurtimin e mustaqeve, shkurtimin e thonjve, të

rruarit e nënsqetullave dhe të rruarit e vendeve të turpshme, që mos të jetë më shumë se 40 net.

Transmeton Muslimi, Ebu Davudi, Nesaiju dhe Tirmidhiu

NJË FEMRËS TË CILËS I PËLQEN NJË MASHKULL

Pyetje: Një femër e pëlqen një mashkull dhe dëshiron të martohet me të, si duhet të veprojë? A t'ia paraqet atij dëshirën e saj apo jo?

Përgjigje: Ia tregon kujdestarit (prindit) të saj çështjen dhe dëshirën e saj.

SHOQËRIMI I BASHKËSHORTIT ME BASHKËSHORTEN NË UDHËTIM

Sot është shumë lehtë me udhëtuar prej një vendi në një vend tjetër, pa lodhje e pa probleme. Vrapimi për risk, pasuri dhe sigurimi i ekzistencës për të parët tanë ka qenë në hulumtime shkencore, çështje politike, diplomatike, haxh dhe në çështje tjera të përfitimit të diturisë.

Është bërë shumë lehtë edhe për çdo njeri të rëndomtë qoftë edhe jo tepër i zgjuar me u sjell rreth botës, qytet për qytet, sa që mundet mos me e kthyer në shtëpi disa muaj, bile edhe vite të tëra.

Këtë pyetje ia kam parashtruar Muhamed Muteveli Shaëravijut i cili është përgjigjur: Për burrin nuk lejohet për të udhëtuar vetëm nëse nuk është i sigurt për vetën e tij, është haram, e mos të flasim për femrën.

ZËRI I FEMRËS

Pyetje: Zëri i femrës a konsiderohet pjesë e turpshme?

Po, nëse ai zë është për me tërheq mashkullin.

Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“Dhe mos flisni me fjalë tërheqëse dhe zë tërheqës e që me atë zë të lakmoj ai i cili e ka zemrën e sëmurë.”

A LEJOHET QË PRINDI ME FEJUA VAJTËN E TIJ

Kjo shihet qartë me qëndrimin e Shuajbit me Musa a.s.
Tha: “Vërtet unë dëshiroj që të të martoj me njëren prej këtyre dy bijave të mia, me kusht që të më shërbesh tetë vite, ndërsa nëse ti dëshiron mund ti plotësosh dhjetë vite.”

Omeri, po a e di kush ka qenë Omeri, Dalluesi i Islamit, Ai me të cilin Allahu e ka nda të mirën prej të keqes, të vërtetën prej të pavërtetës. Vajzën e tij Hafsen ia ka ofrua me fejuar Ebu Bekrit, mirëpo ai se ka pranuar, pastaj ia ka ofruar për ta fejuar Uthman Bin Afanit, por edhe ai ka refuzuar. Omeri r.a. për këtë çështje ka ndie dhembje të madhe, dhe mërzi pas mërzie, pastaj e ka martuar për Muhamedin a.s..

E kjo ka qenë nderë për të sepse është bë nëna e besimtarëve.

Ebu Hurejre r.a. transmeton se Pejgamberi s.a.v.s. ka thënë: Nuk martohet e veja pa e marr pranimin prej saj dhe nuk martohet beqarja pa u pajtuar ajo.

SHKURTIMI I FLOKËVE

Pyetje: A lejohet që femra t'i shkurtojë flokët e saj?

Përgjigje: Jo kurrsesi, ... pasi që në ta e sheh bukurinë e saj (është bukuria e saj)

DËGJIMI I KËNGËVE

Pyetje: Cili është vendimi i sheriatit për dëgjimin e këngëve prej këngëtarëve dhe këngëtareve?

Përgjigje: Të largojmë nga devotshmëria, dhe dëgjimi i urdhrave të Allahut, dhe ia humb njeriut drejtpeshimin.

Nuk ka mirësi prej të mirës pas së cilës është zjarri dhe nuk ka të keqe prej të keqes pas së cilës është xheneti.

Patjetër duhet me i vendos në peshojë fillimin e çështjeve me përfundimin e tyre.

DUAJA MË E MIRA

Cila është duaja më e mira për me iu lutur Allahut?

Kur iu është parashtruar kjo pyetje Shejh Shaëravijut është përgjigjur:

Është duaja të cilën ia ka mësuar Pejgamberi s.a.v.s. Aishes :

“ O Zoti im, vërtet ti je Falës (Ai që i shlyen mëkatet), i do falësit, më falë mua.”

BURRI I SËMURË PSIKIKISHT

Një grua muslimane më ka dërguar një letër ku kërkonte sqarim, si të bisedoj dhe si të vazhdoj jetën me burrin e saj, pasi që jeta e saj me të është bë e padurueshme dhe xhehenem. Ajo është martuar me të kur ai ka qenë i shëndoshë psikikisht, i mençur dhe i logjikshëm, mirëpo papritmas është sëmurë psikikisht, dhe ka kaluar në skizofreni, kështu që ai nuk e kontrollon veten, ndërsa edhe mua më është bë jeta e padurueshme dhe xhehenem.

Si të veprojmë nuk di?

Unë dëshiroj shkurorëzim, por pyetja është a kam të drejtë apo jo?

Kjo pyetje më ka impresionuar shumë, dhe kam thënë “Subhanallah”. Kur njeriu çmendet, nuk vlenë asgjë, dhe farefisi më i afërt ikin dhe largohen prej tij. Ia kam parashtruar këtë pyetje Shejh Shaëravijut i cili u përgjigj: “E parashtron kërkesën te Kadija (gjykatësi), pastaj tha: Kjo është e metë, e cila nevojitet të identifikohet”.

FOTOGRAFIMI

Disa dijetar vëllezër muslimanë thonë se fotografia është absolutisht e ndaluar-haram, sepse fotografia i pengon Melekët me hy në shtëpi, sikurse i pengon Qeni, ashtu sikurse i ka thënë Xhibrili alehjis selam Pejgamberi s.a.v.s. “Ne nuk hyjmë në shtëpinë ku ka fotografi dhe qenë. Këtë çështje e kan marrë në mënyrë absolute. Mirëpo ne nëse shikojmë urtësinë e fikut dhe të sheriatit shohim se Hadithi ka pas për qëllim në pikturat të cilat i pikturon njeriu. Për këtë arsye këtë pyetje ia kam parashtruar Imamit të mirënjohur Muhamed Muteveli Shaëravijut i cili u përgjigj:

“Fotografimi është harmonizim dhe në përputhshmëri me origjinalitetin, në të nuk ka cungim, mangësi apo ndryshim nga origjinaliteti.

Shejh Shaëraviju mendon se fotografimi nuk është gjë përderisa nuk i shmanget dhe nuk cungohet nga origjinaliteti.

NGRËNIA HAPTAS DITËN NË RAMAZAN

Cili është vendimi i sheriatit për personin i cili han haptazi ditën gjatë muajit ramazan?

Përgjigje: I tërhiqet vërejtja (dënim për kundërvajtje).

TEAZIRË, është dënim edukues, me të rëna, me mallkim, ndërprerja e marrëdhënieve me të ose me internuar.

Aktivizimi i këtij dënimi (TEAZIRIT) është obligim në çdo mëkat, dhe sheriatit nuk e ka përkufizua këtë lloj dënimi, për këtë arsye nuk ka kompensim siç është rasti i vjedhjes, kur nuk e arrin shumën për t’iu pre dora (NISABIN), apo prekja e femrës së huaj, puthja e saj, sharja e muslimanit (po jo akuzim për prostitucion) të mëshuarit, rrahja pa lënduar ose pa u thyer ndonjë pjesë trupi.

Ligjet e TEAZIRIT janë: Nëse është rrahje mos me qenë më shumë se dhjetë të rrahura me shkop. Kjo, nga thënia e të Dërguarit të Allahut s.a.v.s. ku thotë: asnjëri prej juve mos të dënoj më shumë se 10 shkopinj.

“Asnjëri mos të shkopohet më shumë se me 10 shkopinj, përpos me dënim prej dënimeve që i ka parapa Allahu”.

MUTEFIKUN ALEJHI

Gjykatësi duhet të marrë përcaktimin e dënimit të TEAZIRIT sipas asaj që ai e parasheh më të përshtatshme. Nëse është sharje, mjafton masa ndëshkuese nënçmim, por nëse është burgim një ditë e një natë, të jetë ndëshkim për edukim, pra si masë edukuese.

USHQIMI I PARË I BANORËVE TË XHENETIT

Cili është ushqimi i parë me të cilin do të ushqehen xhenetlinjtë?

Kur është pyetur i Dërguari i Allahut s.a.v.s. për këtë çështje është përgjigjur: “Yndyra e mushkërive të peshkut”.

Është pyetur i Dërguari i Allahut s.a.v.s. : cili është ushqimi në përgjithësi:
Është përgjigj: “U përgatitet atyre mështjerrë e xhenetit e cila është ushqye prej xhenetit”.
MUTEFIKUN ALEJHI

Cili është pija e tyre:
Është përgjigjur: Pije nga burimi i quajtur Selsebilë.

E KA REXHISTRU MUSLIMI

DËNIMI NË VARR PËR TË PËRMBYTURIT NË UJË, TË DJEGURIN DHE TË COPËTUARIN (TË CILËT NUK VARROSEN)

A dënohet në varr i përmbyturi në ujë, i djeguri, i copëtuar të cilën e han egërsira dhe ia shpërndajnë pjesët e trupit?

Përgjigje: Po, jep përgjigje në varr me të gjitha pjesët e tij, Zoti i Lartmadhëruar në Kur'anin fisnik ka thënë: Ne veç e kemi ditur sa dhe çka prej tyre pakëson dhe tretë toka, dhe te ne është libri i sigurt dhe i ruajtur.

Është pyetur i Dërguari i Allahut s.a.v.s.: O i Dërguari i Allahut: Si do të na tuboj Zoti ynë pasi që të na bartin erërat pjesët tona dhe të hajn egërsirat prej trupave tonë?

Muhamedi a.s. është përgjigj: “Po ju tregoj se kjo është e gjithë në kompetencën e Allahut. E tërë toka shikohet (kontrollohet) nga qielli dhe ajo është si copëz e lagur dhe i thuhet: Mos gjallëro fare, pastaj Allahu i thotë qiellit, nuk të kanë mbetur vetëm pak ditë, pastaj Allahu e kontrollon atë dhe ajo është si një gllënjë (pikë uji). Për Zotin, Ai ka mundësi të ju tubojë prej uji, ashtu siç i tubon bimët në tokë”.

(E ka regjistruar Ahmedi)

NAMAZI I MESËM

Është pyetur Muhamedi s.a.v.s. për namazin e mesëm, ka thënë: Ai namaz është namazi i ikindisë.

Është pyetur: Cili namaz është më i vlefshmi?

Është përgjigj: Më i gjati me lutje e përkushtueshmëria.

E KA REXHISTRU AHMEDI

A ka ndonjë moment ku robi i Allahut është më afër Allahut se në momentet tjera?

Muhamedi a.s. ka thënë: Po, momenti i thellë dhe i mesit të natës.

E KA REXHISTRU NESAIJU

VLERA E DITËS SË XHUMASË

Cila është vlera e ditës së xhumasë

Është pyetur i Dërguari i Allahut s.a.v.s. , për çfarë arsye është vlerësua dita e xhumasë nga ditët tjera?

Është përgjigj: Sepse në këtë ditë është krijua Ademi prej dheut, në këtë ditë do të jetë dita e krismës së kiametit, në të do të bëhet ringjallja, në tri orët e fundit është një orë në të cilën Zoti e pranon duanë e lutësit.

Po ashtu Muhamedi s.a.v.s. për orën në të cilën pranohet duaja në ditën e xhumasë.

Është përgjigj: Prej kur fillon falja e namazit e deri të përfundon.

Nuk ka kundërthënie në mes të këtyre dy haditheve sepse ora e pranimit të lutjes është ora e fundit të ditës, pra pas ikindisë, koha (ora) në të cilën falet namazi i xhumasë është koha e cila ka përparësi për pranimin e lutjes, ashtu sikurse xhamia e parë e cila është ndërtua për lutje e devotshmëri është Mesxhid Kuba, ndërsa Mesxhide i Pejgamberit s.a.v.s. ka përparësi, pra nëse është në pyetje falja e namuzeve nafile në ndonjërin prej këtyre dy xhamive, përparësi ka xhamia e Pejgamberit s.a.v.s. .

ZEKATI I FITRIT

Zekatul fitri është vaxhib ajn për muslimanët, kjo argumentohet me thënien e Ibn Umerit r.a.: Muhamedi a.s. e ka bërë obligim Zekatul fitrin e Ramazanit një sa prej hurmeve, një sa prej grurit qoftë për robin, të lirin, mashkullin, femrën, të voglin ose të madhin prej muslimanëve.

MUTEFIKUN ALEJHI

Pyetje: Urtësia apo arsyeja e Zekatul fitrit?

Përgjigje: Pastrimi i muslimanit prej çështjeve të cilat kanë pasur lidhje me fjalët e kota dhe të ndyta, e gjithashtu mos me ndodh që në ditën e Bajramit të varfrit me kërkua lëmshë, por para kohe me iu ndihmua atyre.

Ibn Abasi r.a. transmeton se i Dërguari i Allahut s.a.v.s. e ka bërë obligim për pastrimin e agjëruesit nga fjalët e kota dhe të ndyta dhe ushqim për të varfrit.

E KA REGJISTRUAR EBU DAVUDI IBN MAXHE DHE E KA VËRTETUAR HAKIMI

Muhamedi a.s. ka thënë: “Në këtë ditë mos lejoni që të kërkohet lëmshë prej tyre (të varfërve).

BEJHEKIU ME SENED TË DOBËT

URINA NË VENDURINIM (FSHIKËZ)

Urina tubohet në trupin e njeriut (në qesen e urinës) dhe për të shpërthyer nuk e lejon rregullimi i organizmit, i cili vepron nën komandën e sistemit nervor, SEMPTAVIJ dhe GJARISEMPTAVIJ.

Nga kjo, sistemi nervor është baza qendrore, e cila jep urdhër të drejtpërdrejtë kanalit të urinës, për t’u hapur (liruar) ose për t’u mbyllur, në kushtet e rëndomta. Dhe nuk lejon që urina të kalojë nga ato, pos nëse ndodhë ndonjë sëmundje psikike (e sistemit nervor) ose sëmundjet tjera të kanalit të urinës, ose ato pjesë të sistemit nervor dobësohen ose shkatërrohet dhe nuk mund të dirigjohet apo të kontrollojë urinën.

Shumica e të sëmurëve prej sëmundjes prostate, të cilët lëngojnë nga ndezjet e tepërta, të cilat janë të pashërueshme ose vetëm të sëmurët me Prostatë ankohen me daljen e pikave të urinës pa dëshirën e tyre, gjë që shkakton prishjen e abdesit të tyre. Ky është shkak i pse e pyes të nderuarin Imam Shejh Shaëravijun.

Përderisa urina është në kanal in e urinës nuk e prish abdesin dhe gusulin, e cila veç është në trup të njeriut, atëherë pse pikat e urinës prishin abdesin, pasi që dalin nga organi seksual pas marrjes së abdesit. A nuk është kjo njësoj sikurse urina në kanal in e urinës, i cili nuk ndikon në prishjen e abdesit?

Imami i nderuar, Shejh Shaëraviju u përgjigj:
Përderisa urina është në kanalin e urinës, pra në trup ajo e luan rolin dhe detyrën e tij, gjë që është e domosdoshme të jetë aty, përderisa del prej kufijve të brendshëm në kufijtë e jashtëm bëhet i pavlefshëm dhe i pa përdorur, e që trupi më nuk ka nevojë për të.

Për këtë arsye, urina e prish abdesin nga arsyeja e daljes nga brendësia, pasi që është shndërruar në tepricë, fëlliqësirë dhe e papërdorshme, të cilën e ka dëbuar trupi i njeriut nga brendësia. Shembulli i saj është si shembulli i mbeturinave.

Zoti e shpërbleftë imamin, dijetarin dhe Shejhun tonë me të mira.

PUTHJA E HAXHERUL ESVEDIT

Pasi që ia kam parashtrua këtë pyetje të nderuarit Muhamed Muteveli Shaëravijut është përgjigj: “Puthja e haxherul esvedit është ligj i vërtetuar”. Pastaj sqaron: Adhurimi edhe pse nuk i dihet shkaku e ka urtësinë e tij.

Urtësia dhe arsyeja e adhurimit është në atë se mjafton që është prej Allahut. Allahu nuk e obligon askënd tjetër, pos ato që i do.

Obligimi prej Allahut është nder për robin e tij.

Shejh Shaëraviju në fund thotë: “Është shumë interesante çështja e besimtarit me Zotin e tyre. Allahu e obligon atë që e do, dhe secili obligim nuk ka vështirësi.

DËNIMI ME BURG NË ISLAM

Pyetje: A ka dënim me burg në Islam?

Përgjigje: Jo, nuk ka pas burgje në kohën e të Dërguarit të Allahut s.a.v.s., por ka pas internim dhe ka qenë i caktuar vendi i internimit.

Për këtë arsye, burg në kuptimin bashkëkohorë nuk ka pasur. Muhamedi a.s. e ka burgos mëkatarin në atë formë (pa e burgosur) sepse askush nuk i ka fol atij, ka ardhur e ka shkuar pa i folur askush, sikurse ka qenë rasti me tre të cilët nuk kanë shkuar në luftë.

Ebu Lubabete e ka burgos veten e tij vetë, në atë formë, sa që e ka lidh veten në një vend, pra e ka burgos veten dhe shtëpinë e tij dhe ka thënë: Nuk do të zgjidhem, dhe nuk do të lëvizë nga këtu derisa të vjen i Dërguari i Allahut s.a.v.s. dhe më zgjidhë dhe më liron nga këtu.

TË NDALUARIT E ARIT DHE MËNDAFSHIT PËR MESHKUJT

Pyetje: Cila është arsyeja e ndalimit të arit dhe mëndafshit për burra e jo për femra?

Përgjigje: Kjo është dituri e cila edhe nëse dihet nuk të bënë dobi, po edhe nëse nuk mësohet nuk do të dëmton.

Mos pyet për arsyen (urtësinë) sepse kusht është te pyetja për ligjësimin e një çështje që urdhërmarrësi me qenë i barabartë me urdhërdhënësin. Njeriu patjetër duhet të pranoj urdhrin, sepse Allahu e ka urdhëruar ashtu.

Urtësia e çdo çështjeje është se Fukahatë në rend të parë kanë vepruar (e kanë krye urdhrin) pastaj e kanë kuptuar shkakun, arsyen dhe urtësinë, pastaj kanë thënë dhe nuk kanë dyshua asnjëherë në atë çka kanë veprua, pra për ta kuptua shkakun dhe arsyen.

Esenciale është se unë në rend të parë e pranoj urdhrin, i përmbahem asaj sepse Allahu më ka urdhërua për atë çështje, e tek pastaj hulumtoj për shkakun, arsyen dhe urtësinë e atij urdhri.

Transmeton Buhariju. Muslimi dhe Ahmedi se “ i Dërguari i Allahut s.a.v.s. e ka ndalu unazën e arit”.

Transmetohet nga Ibn Abasi r.a. se i Dërguari i Allahut s.a.v.s. e ka pa unazën e arit në dorën e një njeriu dhe ia ka hequr e ia ka gjuajtur dhe ka thënë: “A dëshiron që ndokush prej juve me u djeg në gaca të Xhehenemi, për shkak se e mban në dorën e tij”.

Pasi që ka shkua i Dërguari i Allahut s.a.v.s. i kanë thënë atij njeriu merre unazën dhe shfrytëzoje për diçka tjera, por ai ka thënë: Jo, për Zotin nuk e marr kurrë, pasi që veç e ka gjuajtur i Dërguari i Allahut s.a.v.s.

Transmeton Muslimi, Ibn Habani, dhe e ka vërtetuar Taberaniju.

Transmetohet nga Abdullah Ibn Umeri se Pejgamberi s.a.v.s. i ka pa disa prej Sehaveve me unazë të arit, dhe ia ka hequr atyre, dhe e ka gjuajt, dhe e ka marrë unazën e hekurit, e ka thënë: Kjo (unaza e arit) është sherr, kjo është stoli e banorëve të Xhehenemit, për atë arsye edhe e ka gjuajtur. Kur njëri prej Sehaveve e ka marrë unazën e argjendit, ka heshtur.

TRANSMETON AHMEDI, BUHARIU ME SENEDIN E MIRË DHE TË VËRTETË.

Po ashtu transmetohet se Muhamedi s.a.v.s. ka thënë: “Kush beson në Allahun dhe në ditën e gjykimit mos të vesh rroba të mëndafshta dhe mos të mbaj ari”.

TRANSMETON AHMEDI NGA EBI IMAMETI MERFUAN ME SENED HASEN

MOSAGJËRIMI I RAMAZANIT GJATË UDHËTIMIT

Pasi që në kohët e sotshme udhëtimi është i lehte, komod dhe me pa vështirësi pasi që janë mjetet e transportit të cilat për një kohë të shkurt kalohen me qindra e mijëra kilometra, a e ka të drejtën e lehtësimit për mos me agjërua në udhëtim gjatë ramazanit?

Përgjigje: Mos e krahaso udhëtimin e djeshëm me udhëtimin e sotëm por krahaso: Udhëtimin e djeshëm me vendqëndrimin e djeshëm.

Udhëtimin e sotëm me vendqëndrimin e sotëm.

NJË MASHKULL KONTAKTON SEKSUALISHT ME NJË FEMËR E PASTAJ MARTOHET ME TË

Një njeri ka bërë zina me një grua pastaj martohet me të, fëmija i lindur është i tij në sheriat, apo vetëm si respekt sikur ndaj çdo fëmije, e mos me marrë mbiemrin e tij. “Ai është i tij dhe e merr mbiemrin e tij”. Kjo me mendim unanim të dijetarëve (IXHMAË).

PRANIMI I ADHURIMIT DHE SHEJTANËT

Kam një shokë të mirë, të sjellshëm dhe personalitet i rrallë, ai bën adhurim të sinqertë vetëm për Allahun e Lartmadhëruar .

Gjuha e tij është e pastër, asnjëherë nuk flet fjalë amorale, nuk i afrohet punëve të këqija asnjëherë. Ndoshta kjo edukatë është shkak i rrethit të pastër ku është rritur e edukuar.

Dhembshuria për të, dhe dashuria për të më ka shty ta pyes Imamin e nderuar Shejh Shaëravijun: A është e mundur që adhurimi i sinqertë vetëm për Allah, dhe nijeti i pastër i adhurimit me qenë, mirëpo përkundër kësaj Allahu mos ta pranojë?

Po !! shejtani ndërhy në njeriun e mirë, ndërhy në punën dhe aktivitetin e tij, sepse shejtani vazhdimisht tenton në ibadetin e të devotshmëve dhe të sinqertëve.

Zoti i Lartmadhëruar thotë: Do të qëndroj te ta, dhe derisa ata janë në rrugën tënde të drejtë. Pra, është e mundur që shejtani të ndërhy dhe ta ç’vleftësoj adhurimin e robit të mirë, Zoti na ruajt nga e keqja e shejtanit. O Zot na prano veprat, vërtet Ti je i ditur i dëgjon.

Cila është arsyeja e obligimit të xhematit në namazin e xhumasë?

Obligimi i xhematit në namazin e xhumasë, siç mendon Shaëraviju është se Allahu ka dëshirua që së bashku me dashur Zotin e Lartmadhëruar vazhdimisht, ndërsa me dashur Zotin veç e veç në namazet tjera, e kjo se adhurimi dhe dashuria duhet të manifestohet para Allahut të Lartmadhëruar pa dallim dhe të gjithë së bashku, nga kjo rezulton se njerëzit duhet me qenë të barabartë, dhe nuk lejohet kryelartësia dhe apriori.

Pastaj Imami i nderuar vazhdon:

Sikurse Allahu i Lartmadhëruar dëshiron të na thotë: Unë dëshiroj që të gjithë së bashku ta tregoni dashurinë dhe adhurimin ndaj meje, ashtu që të mos e sheh i dobëti të fortin, dhe të gjithë së bashku të përulur në sexhde, dhe se të gjithë njerëzit janë të barabartë para Allahut në adhurim. Për këtë arsye e ka ligjësuara, me fjalë tjera e ka bërë farz që të jetë xhemati në namazin e xhumasë, që do të thotë një herë në javë me pastrua veten nga kryelartësia sepse kryelartësia është cilësi e rrezikshme e njeriut.

Pastaj Imami i mirënjohur vazhdon:

Këtë adhurim Zoti i Lartmadhëruar veç na ka tregu në suretu “FATIHA” ai na mëson në këtë sure me thënë: “Vetëm ty të adhurojmë dhe vetëm prej Teje ndihmë kërkojmë”. Pastaj pason duaja “Na udhëzo në rrugën e drejtë”. Mirëpo ti bën dua për veten dhe për tjetrin , tjetri bën dua për veten e tij dhe për ty. Dhe secili prej xhematit ka bërë dua për njëri-tjetrin, pse ndoshta, njëri prej atij xhemati ka qenë i mirë dhe i sinqertë, e atij i pranohet lutja, e kur ti pranohet lutja atij, ai ka bërë lutje për të gjithë. Zoti i Lartmadhëruar me fisnikërinë e tij ia pranon lutjen të gjithëve për nder të disa të mirëve në atë xhematë.

Pse Zoti i Lartmadhëruar ka urdhërua me u shpërnda në fytyrën e tokës pas namazit të xhumasë. A do të thotë se për këtë ka ndonjë urtësi?

Imami i nderuar Shejh Shaëraviju thotë:

“Nëse përqendrohemi në ajetin e Zotit të Lartmadhëruar:

“O ju të cilët keni besuar, kur të thërritet ezani për namazin e xhumasë shpejtoni me zell në përkujtimin e Allahut (faljen e namazit) dhe ndërpriteni shitblerjen (dhe çdo veprimtari tjetër). Kjo është më e mira për ju nëse e dini. Dhe pasi të përfundojë namazi shpërndahuni nëpër tokë dhe hulumtoni të mirat e Allahut, dhe kujtojeni Allahun shumë që të bëheni fitimtarë”

(El-Xhumua, 10)

Shohim se koha e njeriut duhet të jetë e përqendruar në dy çështje: Në mes shfrytëzimit të begatisë, pra përfitimi prej tij dhe angazhimit në vet begatinë.

Çështja e parë: Kur të bëhet thirrja për namaz ditën e xhumasë, shpejtoni në falje të namazit duke përkujtua Allahun, dhe çështja e dytë: Dhe shpërndahuni në tokë. Shpërndarja në tokë ka për qëllim udhëheqjen në tokë. Pra aktiviteti dhe puna në tokë është pjesë e planprogramit të Allahut të Lartmadhëruar, dhe përderisa shpërndarja në tokë për jetesë duhet të jetë për atë çka i nevojitet njeriut në rend të parë, e ajo është rizkufurnizimi.

Pastaj Zoti i Lartmadhëruar thotë: Dhe ecni mbi sipërfaqet dhe anët e saj (tokës) dhe hani prej furnizimit të tij.

A është aktiviteti i njeriut dhe ecja nëpër sipërfaqen e tokës e cila sjell rizkufurnizimin?

Imami, Shejh Shaëraviju thotë: Jo... Sa njerëz duke punua kanë dështua. Mos mendo se angazhimi dhe puna në tokë të sjell rizkufurnizim, por ajo te shpija te rizkufurnizimi i cili është i krijuar dhe përgatitur në tokë .

Allahu për këtë na sqaron:

Dhe sikur dëshiron të na tregon se rizkufurnizimi është i fshehur në tokë, ndërsa puna jote nuk e krijon atë-rizkun, por vetëm të shpie tek ajo.

Dhe kjo arrihet me adhurimin e përbashkët dhe të vazhdueshëm në ditët e xhumasë.

GJUHA E KUR'ANIT A ËSHTË PO E NJËJTA GJUHË E ALLAHUT

Kur'ani i shkruar në mus-haf, të cilin e kemi sot a është po e njëjta fjalë e Allahut të Lartmadhëruar, apo ndoshta Allahu ka tjetër të folur e jo këtë të cilën e kemi të shkruar dhe e kemi në duart tona.

Jam përgjigjur në këto pyetje në librin tonë: “Mrekullia logjike në Kur’an” dhe e kam sqarua mendimin e Ibni Sinas në lidhje me këtë çështje i cili nuk e pranon atë fjalët e Kur'anit të shkruara në mus-haf janë po të njëjta fjalë (gjuhë) të Allahut. Ai mendon se Allahu ka të folur të cilën ne njerëzit nuk e dimi.

Zë quhet fonimi i prodhuar prej shtrëngimit të zërit.

Shkronjat nuk janë asgjë tjetër, pos tingull formues të cilat fillojnë prej pikënisjes së formimit të zërit, e cila është cilësi e prodhuar prej gjuhës së njeriut, e cila posaçërisht është për formim zërimi dhe nëpërmjet përbërjes së tij organike dhe fiziologjike e cila bllokohet në trup përkufizohet për të formuar organin për të kryer rolin e tij prej organeve të gojës, fytyrës, gjuhës, tehzave të zërit, të gjitha këto janë mjete të të folurit dhe mjete që formojnë zërimin dhe fjalë.

Pastaj Ibn Sian thotë: Është e pamundur që fjala e Allahut të Lartmadhëruar të përkufizohet apo të përcaktohet me organet fiziologjike në formë dhe mënyrë mekanike, pra trupore.

Do të ishte mirë që këtë pyetje t'ia parashtroj Imamit të mirënjohur, Muhamed Muteveli Shaëravijut, për ta shikuar çka mendon ai ë lidhje me këtë.

Imami i mirënjohur tha: Kur'ani është i shkruar në Mus-haf me shkronjat dhe formën e tij prej Allahut të Lartmadhëruar, me të njëjtën gjuhë dhe na ka sjellë argumente mendore, logjike dhe filozofike. Ai pastaj vazhdon e thotë: Zoti i Lartmadhëruar ka thënë:

“Thuaj Ai Allahu është Një”. Pra, ti e pranon prej Atij, i Cili të ka urdhëruar dhe Ai është sipëror ndaj teje kur thotë: Thuaj kështu ...”. Mjafton për ty që ai ka thënë fjalë me të cilën të është drejtuar ty.

Thanësi e ka thënë një fjalë, por nuk është tërësia e të folurit të tij në përgjithësi. Mirëpo metodologjia e Kur'anit nuk është kështu, thotë: “Thuaj: o ju besimtarë, ...”. Dhe thuaja se i Dërguari i Allahut nuk ka të bëjë me këtë, absolutisht në këtë çështje. Nuk ka qasje në këtë, por vetëm e pranon këtë fjalë (urdhër) prej Allahut dhe e përcjellë prej Allahut tek njerëzit. Për këtë arsye ai na thotë fjalë, të cilat janë drejtpërdrejtë fjalë të tij, pra ligjëratë e drejtë prej fjalës së Allahut të Lartmadhëruar.

Pra të ekzistuarit e tekstit kur'anor në shumicën e ligjeve “Thuaj” është argument se i Dërguari i Allahut e ka marrë atë fjalë tekstualisht, e nuk e ka marrë vetëm kuptimin e tekstit. Nuk është se i ka ardhur në zemër siç është rasti me hadithin. Jo. Por është fjalë me të cilën Allahu ka urdhëruar “Thuaj” .

Isha i kënaqur më parë me mendimin e filozofit të mençur të kohës së tij Ibn Sinasë. Mirëpo pasi bisedova për këtë çështje me Shejh Shaëravijun, u pajtova me mendimin e tij dhe i jap prioritet mendimit të tij, sepse është më i përafërt me mendjen dhe logjikën.

Kur ti kthehesh në drejtim të Atij i cili është më i lartë se tij dhe ai të drejtohet me “Thuaj kështu”. Kjo mjafton që ai është duke t'u orientua me fjalë të të folurit.

DREJTËSIA ËSHTË BAZË E SUNDIMIT

Një ditë isha në shtëpinë e Muhamed Muteveli Shaëravijut dhe diskutonim për një çështje shumë të rëndësishme e ajo çështje është prej tregimeve më të mira dhe më të bukura të Kur'anit. E keni lexuar dhe e keni mësuar atë gjuhësisht, shkencërisht, e kemi shikuar edhe në aspektin shoqëror dhe në të gjitha anët tjera.

I kam thënë Imamit të nderuar: Të gjithë e dimë se Sulejmanit iu është dhënë pushtet dhe peygamberit. Kjo është nderë dhe dallim prej Zotit të Lartmadhëruar. Mirëpo ai me Hudhudin (pulëbardhën) ka ndodhë në një pozitë shumë të vështirë, sa që ka thënë: “Nëse ajo (pulëbardhë) nuk vjen me ndonjë lajm që e arsyeton vonimin e saj, dhe që ai arsyetim të jetë i fuqishëm do ta dënojë me një dëmit të rëndë ose edhe do ta presë, në të kundërtën vjen me arsyetim të fuqishëm do të jetë e lirë. Kjo është drejtësia, me fjalë tjera ashpërsia për drejtësi.

Iu afrua pulëbardha dhe qëndroi jo fort larg prej tij, pra nuk ka thënë u afrua dhe qëndroi afër tij. Cili është dallimi në mes të “jo fort larg” dhe “afër”. Hudhudi iu afrua frontit të Peygamberit dhe i tha: Kam shkel dhe kam depërtua në një vend ku ti nuk ke shkel dhe nuk ke depërtuar. Kjo tallje e madhe e Hud-hudit, na tregon se ajo e ka kritiku

dhe i ka thënë se ai është i paditur, pse ka pasur për qëllim me thënë: Ti, me gjithë atë se je Pejgamber, ke sundim i ke nënshtruar xhinët dhe shejtanët.

Prapëseprapë unë di atë që nuk di ti, me gjithë përgatitjen dhe fuqinë tënde.

Lirisht mund të themi se sundimi i Sulejmanit a.s. ka qenë sundim i drejtësisë dhe lumturisë, dhe është vërtetuar se po të kishte qenë Sulejmani mizor, do ta kishte prerë (ekzekutuar) Hud-Hudin, dhe nuk do t'i kishte dhënë mundësi me bë bla-bla zotërisë së tij. Të cilit Allahu i ka dhuruar asi sundimi që në sundim i ka pasur xhinët dhe shejtanët.

Me këtë gjuhë të ashpër prej Hud-Hudit kuptojmë se sundimi me forcë në shtetin e drejtë, i lejohet të shprehurit e lirë, diskutimi i lirë, paraqitja e mendimit dhe refuzimi i ndonjë mendimi.

Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“Ai bëri kontrollin e rreshtave të shpendëve dhe tha: Çka është puna me mua që Hud-Hudin nuk po e shoh? Apo është prej atyre që mungojnë. Pa dyshim se kam për ta ndëshkuar ose do ta therri, ose (zgjidhja e saj është) do të më sjellë arsytim të qartë”.

(El-En'amë, 20-31)

Pastaj vazhdon me paraqitjen skenike të Kur'anit mrekullueshëm, duke sqaruar:

“Por pupëza nuk u vonua gjatë (veç arrit dhe) tha: Kam qëndruar, kam shkelur dhe kam siguruar lajm që ti atë lajm nuk e di dhe atë vend nuk e ke shkelur, pra po vij tek ti nga vendi Sebei me lajme të vërteta”.

(En-Neml, 22)

Imami i mirënjohur, Shaëraviju thotë:

Me të vërtet kjo është ngjarje, e cila tregon drejtësinë dhe cilësinë e sundimit të drejtë. Fuqia vërtetohet me drejtësi. Në tregimin e shpendit është e akuzuara, mirëpo Sulejmani a.s. nuk ka mundur ta ndëshkojë shpendin me ndëshkim të padëshiruar edhe pse ka pasur fuqi, sundim dhe ka qenë Pejgamber.

Sulejmani a.s. patjetër ka qenë dashur t'i kuptojë rrethanat e të gjykuarve të qytetarëve të tij, edhe pse nuk kanë qenë njerëz, e pastaj atë që e ka kuptuar ta realizojë në praktikë, për këtë arsye Sulejmani a.s. nuk ka marrë vendim në mungesë të Hud-Hudit kur e ka akuzuar, por ka prituri deri sa të kthehet, të jetë prezent, e tek pastaj të fillojë gjykimi.

E kur u kthye Hud-Hudi prej perandorisë së Sebeit ka sjellë befasi, ka pa aty diçka çka e ka neveritur, pra ka pa njerëz duke adhuroar të tjerë pos Allahut, pra kanë adhuroar diellin në vend të Allahut. Pastaj Shejh Shaëraviju sqaron befasinë e Hud-Hudit, sepse ajo ka qenë befasi natyrshmërie, sepse ajo ka pasur të drejtë, dhe e drejta është e fuqishme dhe ajo është bërë e fuqishme, dhe fuqinë e saj e paraqiti dhe dëshmoi në gjyq.

Pyetje: Njeriu i cili sheh diçka çka është e dobishme për popullin e tij dhe për shoqërinë e tij, a duhet të kërkojë leje, apo duhet të veprojë, e mos ta humbë rastin për të bërë punë të hajrit?

Përgjigje: Shejh Shaëraviju, Zoti e nderoftë thotë: Kur njeriu sheh se është mirë për umetin dhe popullin e tij le ta punojë pa kërkuar leje për atë punë të mirë, për të mos e humbur rastin.

PERSONALITETI I MUSLIMANIT NË ISLAM

Islami ka ardhur për ta harmonizuar jetën e njeriut në gjithësi, për t'i harmonizuar raportet shoqërore dhe për ta ngritur shoqërinë prej injorancës verbuese. Pasi që besimtari është guri themelor i shoqërisë, struktura e tij është strukturë natyrore, precize dhe prej elementeve më të rëndësishëm të shoqërisë komplete.

Duke u nisur nga kjo logjikë parashtrohet një pyetje: Cila është përbërja e besimtarit në islam si gur i parë dhe shtyllë kryesore dhe element i gjallë i shoqërisë islame?

Imami i mirënjohur, Shejh Shaëraviju përgjigjet:

Struktura e islamit është i tërë aktiviteti prej aktiviteteve të jetës për të adhuruar Allahun. Për këtë arsye shohim se Islami parashton çështje, të cilat të tjerëve as që u ka shkuar mendja atyre të cilët dëshirojnë për të përpiluar kushtetuta për të mirën e njerëzimit.

Shembull: Islami e obligon udhëheqësin Islam që të verbrit t'i caktohet një udhërrëfyes që sheh, e ai udhërrëfyes të ketë pagë prej arkës shtetërore.

Pa ashtu ai i cili ua shkurton flokët njerëzve, patjetër ai nuk duhet të punoj berber ditën të cilën ha hudhër apo qepë, sepse frymëmarrjet e atij i cili i shkurton flokët, pra frymëmarrjet e berberit dhe hundorëzimi i tij gjatë shkurtimit të flokëve të myshterit kalon te hunda e myshterit.

Po ashtu Islami e ka parapa që njeriu, i cili gatuan miellin për t'i përgatitur bukë njerëzve, patjetër ta vendosë mburojën në gojë dhe në hundë, ashtu siç veprojnë mjekët gjatë operacionit, se ndoshta mund të teshtijë, e teshtima ngjitet në brumë të bukës.

Pyetje: Cili është qëllimi që në dhjetë ditëve të fundit të Ramazanit të qëndrohet në Iëtikaf?

Përgjigje: Kur shohim se Zoti i Lartmadhëruar i ka thënë Pejgamberit s.a.v.s. që në dhjetë ditët e Ramazanit të qëndrojnë në Iëtikaf, gjë që është sunet; kjo për të ngritur dhe lartësimin ngarkesës me obligime dhe dëshira që muslimani të jetë sa më i pastër. Për arsye se Ramazani e ushtron njeriun për t'u larguar prej ushqimeve të cilat kanë qenë hallall më parë.

Pasi që qëndrimi i dhjetë ditëve të fundit të Ramazanit në Iëtikaf është sunet. Njeriu ka të drejtë të zgjedhë ose të qëndrojnë në shtëpinë e tij pranë familjes së tij, ose të tërhiqet prej bashkësisë familjare. E kjo për arsye që njeriu të ushtrohet që disa ditë t'ia kushtojë Allahut që të ushtrohet ta pastrojë shpirtin dhe ta bëjë të kulluar që të ngritet edhe me trup edhe me shpirt lartë.

Pyetje: A do të thotë kjo që të ushtrohet njeriu për udhëtim tjetër ose për ndonjë qëllim tjetër?

Përgjigje: Po, është ushtrim për udhëtim tjetër, e ai udhëtim është udhëtimi për në Haxh, në shtëpinë e Allahut. Nga kjo shohim se Iëtikafi është ushtrim devotshmërie për kryerjen e detyrave të Haxhit në shtëpinë e Allahut në Bejtul-Haram.

DËSHIRA DHE FUQIA

Zoti i Lartmadhëruar thotë: Vërtetë, çështja e Tij është që kur të dëshiron diçka, vetëm thotë bëhu dhe ajo bëhet.

Po ashtu thotë: Dënon cilin do, dhe falë cilin do, dhe furnizon cilin do.

Fuqia absolute në dëshirën e tij a ka ndonjë urtësi dhe cila është urtësia e kësaj dëshire në çështjen e besimit?

I nderuari Shejh Shaëraviju përgjigjet:

Ky është kulminacioni i fuqisë. Këto ajete na tërheqin vërejtjen dhe na tregojnë se për Allahun nuk ekzistojnë shkaqet të cilat dirigjojnë apo përcaktojnë diçka. Po të kishte pas ndonjë shkak Zoti i Lartmadhëruar do të na kishte thënë neve: “Kur të dëshiron diçka, e

përgatitë atë ia përcakton shkaqet për ta bërë. Por fjala “bëhu” do të thotë se aty nuk kanë ulla të kërkojnë shkaqet dhe se sendet krijohen vetëm duke thënë “bëhu”.

Zoti i Lartmadhëruar i dhuron cilit do (fëmijë) vajza dhe i dhuron cilit do (fëmijë) meshkuj dhe thotë “dhe e bën cilin do steril (pa fëmijë).

Përkundër asaj se Zoti i Lartmadhëruar e ka përcaktua shtatzëninë e cila nuk bëhet pa bashkimin e mashkullit dhe femrës, mirëpo fuqia e tij e bën cilin do steril që do të thotë ndërpriten shkaqet me dëshirën e Allahut-Subhanallah.

Fuqia e tij absolute, nuk komplikon asgjë, sepse ai vet i krijon shkaqet dhe se Zoti i Lartmadhëruar është Ai i cili krijon me dhe prej shkaqeve, por ai në të njëjtën kohë mund të krijoj edhe pa shkaqe.

LIDHJET DHE FRYRJET NË NYJE

Zoti i Lartmadhëruar ka thënë:

“Thuaj: I mbështetem Zotit të agimit,
Prej dëmit të çdo krijese që Ai e krijoi.
Dhe prej errësirës së natës kur ngryset plotësisht.
Dhe prej dëmit të atyre që **lidhin dhe fryejnë nyja**.
Edhe prej dëmit të smirëkeqit kur sipas smirës vepron”.

(Felek: 1-5)

Çka janë këto “nefathati fil ukad”?

Në lidhje me komentimin e këtij ajeti fisnik Imami i mirënjohur, Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë:

Nëse këtë e interpretojmë se janë magjitë-sihret apo nyejt e sehirbazëve, dijetarët kanë marrë këtë qëndrim. Po ashtu kanë marrë të njëjtin qëndrim në lidhje me ajetin “dhe nga ziliqari i cili bën zili”, i cili ajet pason pas ajetit të lartpërmendur.

Dijetarët kanë dhënë mendim se këtu janë paraqitur dy pika në të cilat të logjikshmit janë përqendruar në to. Si me qenë diçka ulla bën magji dhe diçka që bën zili. Pasi që të logjikshmit nuk e pranojnë magjinë, kam thënë se magjia nuk ekziston absolutisht, sepse sipas tyre nuk e pranon logjika e tyre. Po ashtu nuk e pranojnë termin “zili”, sepse nuk e pranon logjika e tyre.

Dhe ashtu siç mendon “drejtimi logjik” ata me këtë kanë për qëllim nijetin e mirë. Mirëpo civilizimi, kultura e sotme dhe zhvillimi bashkëkohorë në lindje e në perëndim të vendeve islame, të cilat janë të varura prej pasojave dhe shkaqeve të perëndimit, i sfiduan mendjet (logjikën) në këto çështje. E tek pas kësaj të logjikshmit filluan të pranojnë apo më mirë t’i rikthehen çështje të imanit, dhe çështjeve sekrete, për t’i afruar dhe për t’i harmonizuar çështjet e besimit, të cilat nuk kanë qenë në harmoni me teoritë shkencore (të tyre) dhe realitetin praktik, dhe logjikës, e filluan të interpretojnë. Kështu, ata dëshirojnë që të gjitha çështjet e fesë t’ia nënshtrojnë eksperiencës. Po të kishte qenë që këto çështje t’iu nënshtrohen eksperiencës, atëherë njerëzimi nuk ka pasur nevojë t’i dërgohet pejgamber, as për të besuar në Allahun.

Pra, nuk është mendja jote argument ajo ulla është e krijuar. Sa e sa çështje janë që nuk ke mundur t’i prekësh e t’i paramendosh me shqisat e tua dhe që shkenca më herët nuk i ka zbuluar, mirëpo më vonë ti ke arritur për t’i prekur dhe janë bë zbulime shkencore.

Çështjet të cilat në të kaluarën kanë qenë fshehtësi, e pastaj janë bë të kapshme dhe sot janë të arritura shkencore. Kjo është argument se mendja e njeriut nuk është kandari i kuptimit të çështjeve, mendja nuk është asgjë tjetër, pos të besojë në të, pa marrë parasysh se a e ka burimin ajo çështje prej Allahut apo jo.

E pastaj Ai (Allahu) thotë: “A nuk të kam thënë ty?”

Nëse thotë: Pranoje, pra sikurse Zoti i Lartmadhëruar ka thënë: “. . .”, e pas kësaj vjen hulumtimi dhe angazhimi dhe udhëzimi, orientimi i mendjes tënde për disa fshehtësi (sekrete), e cila të bën të besosh me bindje të thellë dhe bindje për çështjet të cilat më parë nuk i ke ditur dhe nuk i ke pasur të dëshmuara.

Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“All-llahu është një, nuk ka zot tjetër përveç Atij. Ai është mbikqyrës i përhershëm dhe i përjetshëm. Atë nuk e kap as kotja as gjumë, gjithçka ka në qiej dhe në tokë është vetëm e Tij. Kush mund të ndërmjetësojë tek Ai, pos me lejen e Tij, e di të tashmen që është pranë tyre dhe të ardhmen, nga ajo që Ai di, tjerët dinë vetëm aq sa Ai ka dëshiruar, Kursija e Tij (dija-sundimi) përfshijnë qiejt dhe tokën. Kujdesi i Tij ndaj të dyjave, nuk i vjen rëndë, Ai është më i larti, më i madhi”.

(El-Bekare, 225)

Përfshirja, të arriturit e diturisë bëhet me lejen e Allahut. Kjo është sikurse të bën të kuptojmë çdo gjë që është fshehtësi për njeriun ka përgatitje dhe paraprirje për t’u paraqitur dhe për t’u dëshmuar.

Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“Ai di të fshehtën dhe fshehtësitë e Tij nuk i tregon askujt tjetër, përpos atyre që frikohen prej të Dërguarve”. Pra, për njeriun shpjegimet paraprake të të Dërguarve kanë përparësi për t’i besuar.

Disa dijetarë mendojnë se “Nefathati fil ukad” nuk ka kuptimin e magjisë. Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“(E hodhën librin e Zotit) E ndoqën atë që e thonin djajt në kohën e sundimit të Sulejmanit. Po Sulejmani nuk ishte i pafé, djajt ishin të pafé, sepse u mësonin njerëzve magjinë. (ndoqën) Edhe çka u zbriti në Babil dy engjëjve, Harutit dhe Marutit. E ata të dy nuk i mësonin askujt (magjinë) para se t’i thonin: "Ne jemi vetëm sprovë, pra mos u bën i pa fé!" E, mësonin (njerëzit) prej atyre dyve atë (magji) me çka ndanin burrin prej gruas së vet, por pa lejen e All-llahut me atë askujt nuk mund t’i bënë dëm dhe ashtu mësonin çka u sillte dëm e nuk u sillte dobi atyre. E ata (jehuditë) e kanë ditur se ai që (hodhi librin) e zgjodhi atë (magjinë), ai në botën tjetër nuk ka ndonjë të drejtë (në mëshirën e Zotit). Po ta dinin, ata se për ç’ka e shitën vetveten, ajo është shumë e keqe”.

(El-Bekare, 102)

Sihri nuk është veprim i njeriut, baza apo prejardhja është nga lart, nga qielli. Shejtanët janë ata të cilët ia kanë mësuar njeriut magjinë, e pastaj njeri e ka përcjellë dhe e ka vazhduar një veprim të tillë:

“... (ndoqën) Edhe çka u zbriti në Babil dy engjëjve, Harutit dhe Marutit. E ata të dy nuk i mësonin askujt (magjinë) para se t’i thonin: "Ne jemi vetëm sprovë, pra mos u bën i pa fé!" E, mësonin (njerëzit) prej atyre dyve atë (magji) me çka ndanin burrin prej gruas së vet, por pa lejen e All-llahut me atë askujt nuk mund t’i bënë dëm dhe ashtu mësonin çka u sillte dëm e nuk u sillte dobi atyre. E ata (jehuditë) e kanë ditur se ai që (hodhi librin) e zgjodhi atë (magjinë), ai në botën tjetër nuk ka ndonjë të drejtë (në mëshirën e Zotit). Po ta dinin, ata se për ç’ka e shitën vetveten, ajo është shumë e keqe.

(El-Bekare, 102)

Koha dhe çështja janë dy çështje të cilat te njeriu kanë peshojë, por ato nuk kanë peshojë për xhinin. Njeriu nuk mund të tejkalojë (të depërtojë në mur e të dal), ndërsa xhini ka mundësi të bëjë një gjë të tillë.

TË PYESIN ...

Zoti i Lartmadhëruar i ka thënë Muhamedit s.a.v.s.:

“Të pyesim për alkoolin dhe putat ...”;

“Të pyesim për hënën e re ...”;

“Të pyesim për menstruacionin ...”;

“Të pyesim çka me shpërnda ...”;

“Të pyesim për kodrat ...”;

“Të pyesim për çastin e (Kijametit) ...”.

Imami i nderuar Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë:

Çdo pyetje të cilën e parashtron Zoti i Lartmadhëruar, shohim se i urdhërohet Muhamedit a.s. me thënë: Thuaj p.sh. “Të pyesin ty për menstruacionin. Thuaj menstruacioni është papastërti”. Thuaja se çështja, nuk është çështje e cila i takon njeriut, por Ai (Allahu) është i cili thotë kështu, e ti pyetesh si?

“Të pyesin ty çka me shpërnda? Njëherë Zoti i thotë: Thuaj tepricën”, herën tjetër: “Thuaj çka do që shpërndani, jepni prej të mirës për prindërit”.

“Të pyesin ty për hënën e re? Thuaj ajo është për ti kuptuar fazat e kohës”, kohëpërcaktim për njerëzit dhe për haxh. Pra i Dërguari i Allahut ka marrë urdhër për obligime me fjalën urdhërore “Thuaj”. Ndërsa vërejmë vetëm njëherë se në Kur’an ka ardhur “Dhe do të të pyesin ty për kodrat”, “Dhe thuaj: Zoti Im ...”. Këtu shohim se pyetjen e ka bërë i Dërguari i Allahut ndërsa është përgjigj Allahu menjëherë pas pyetjes i ka thënë: Se ti do të më pyesësh mua por unë do të pyeti dhe do të jap përgjigje para se të më pyesësh. Pra parafjala “F” tregon se kjo pyetje është prej Allahut. I ka thënë: Nëse ti do të pyesësh atëherë thuaj: Nuk ka bërë pyetje para përgjigjes, mirëpo kjo është çështje që na mbetet neve se se parafjala “F” se Kushti në fjali është përpara, e që do të thotë:

E kur të pyesin ty për kodrat, atëherë thuaj që do të thotë: Nuk janë duke të pyetur tani, por ndoshta do të të pyesin më vonë. “Ne kemi thënë edhe më herët se paralajmërimet e atij i cili i ka çështjet në dorë tregon për mrekullinë e Kur’anit”, dhe çdo “Thuaj” në Kur’an pa parafjalën “F” vetëm me këtë ajo vjen parafjala F “Fekul”. Vetëm te një ajet nuk e ka as parafjalën “F” as fjalën thuaj: “Dhe kur të pyesin për Mua, thuaj jam afër me të vërtetë”, pra nuk ka ardhur në formën “Dhe thuaj vërtetë unë jam afër”.

Kjo dëshmon ndërlidhjen e robit me Krijuesin, pra ndërlidhjen e të dyve në mënyrë të drejtpërdrejtë, pa ndërmjetësues.

LUTJE

O ZOT NA BËNË MË TË MIRË SE SA MENDOJNË, DHE NA FAL NEVE PËR ATO TË CILAT NUK I DIMË.

Muhamedi s.a.v.s. ka thënë:

“Kush mëson për me u krekos me dijetarët, ose me i nënçmua të paditurit, ose me ia kthye shpinën njerëzve, Zoti do ta shpie në xhehenem.”

TRANSMETON IBN MAXHE